

Pełna tabela wygranych Państw. Loterii Klasowej

KURIER ZACHODNI

KRAKÓW
ul. Św. Janny 12
Biblioteka Jngiell

»ISKRA«

ROK XXVIII

Sobota 25 września 1937 r.

Nr. 264

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec,
Piłsudskiego 4. Telef.: Red. 61064, Adm. 61078

P.K.O. 302.712

Opłata pocztowa
uiszczona gotówkąPrenumerata miesięczna
z odnośnikiem do
decy i przesyłką pocztową
2.50Gen. Skoblin zdradził gen. Millera
wydając go katom GPU

PARYŻ, 24.9. Jak już donosiliśmy w tajemniczych okolicznościach zginęli dwaj generałowie, którzy po porwaniu gen. Kutiepowa z ulic Paryża przez agentów GPU przeprowadzi emigracji rosyjskiej, gen. Miller, następcą gen. Kutiepowa i gen. Skoblin. Jednocześnie zaginęła żona gen. Skoblina, słynna śpiewaczka rosyjska, znana pod nazwiskiem Plewickiej. Policja francuska natrafiła już na pierwszy ślad, prowadzący do wyświecenia tajemniczego zniknięcia szefa kombatantów rosyjskich gen. Millera. Ślad ten zdaje się wskazywać, że gen. Miller został wywieziony z Hawru na okręcie sowieckim i znajduje się obecnie na pełnym morzu.

Organy bezpieczeństwa otrzymały wczoraj wiadomość, że w środę po południu wyjechał nagle z Le Havre sowiecki transportowiec „Maria Ulianowa“. Wyjazd nastąpił zupełnie niespodziewanie, kapitan sowiecki pominał na wet przepis portowy, nie wniósłszy do biura portowego terminu odjazdu statku.

Bezpośrednio przed podniesieniem kotwicy przez „Marię Ulianową“ przybył na bulwar portowy w Hawrze samochód ciężarowy, w którym znajdowało się trzech ludzi. Była wówczas godzina 16-ta. W trzy godziny później, widziano ten sam samochód, przy szoferze jednak znajdowała się tylko jedna osoba, jednej brakowało. Według przypuszczeń policji, o tym trzecim człowiekiem, który nie wracał już do Paryża, był gen. Miller, którego umieszczono na pokładzie „Marii Ulianowej“.

Nagle podniesienie kotwicy przez statek sowiecki uważane jest za poważny dowód, iż pozostaje ono w łączności z porwaniem gen. Millera, tym bardziej, że w ostatnich dniach w okolicach Hawru widziano kilkakrotnie samochody ambasady sowieckiej w Paryżu.

Niektóre dzienniki wyraźnie oskarżają gen. Skoblina o współudział w porwaniu gen. Millera. Gdy mu pokazano list, jaki pozostawił gen. Miller, gen. Skoblin zmieszał się i wykrętnymi odpowiedziami starał się usunąć podejrzania, jakie nasuwały się po jego poprzednich oświadczeniach.

Szereg oficerów rosyjskich, przesłuchanych przez władze policyjne, rzuciło również podejrzania na Skoblina. Już dawno był on podejrzany o konszachty z ambasadą sowiecką i wysłannikami GPU. Zwracano uwagę na fakt, że ubogi generał-emigrant kupił sobie wille pod Paryżem, a w jakimś czasie potem sprawił nawet sobie luksusowy samochód.

Gen. Skoblin nie wiedział nic o pozostawionym przez gen. Millera liście do kolegów i tylko dzięki temu zdołano częściowo zdementować jego zdradę i prawdopodobny udział w porwaniu.

Jeden z dzienników wyraża przypuszczenie, że tajemniczym trzecim pasażerem samocho-

du ciężarowego w Hawrze był nie gen. Miller, lecz właśnie gen. Skoblin, który po ujawnieniu podejrzeń ratował się ucieczką. Co do żony, dziennik ten przypuszcza, że znalazła ona schronienie bądź w ambasadzie sowieckiej, bądź też w jakiejś wili, których kilka posiadają zakonspirowani agenci GPU pod Paryżem.

ŻONĘ SKOBLINA ZNALEZIONO

PARYŻ, 24.9. Funkcjonariusze policji spotkali w pobliżu ulicy de la Fatsanderie panią Skoblina żonę generała Skoblina, która w dniu wczorajszym zniknęła bez śladu równocześnie z gen. Millerem i swym mężem. Panią Skoblina odprowadzono do dyrekcji policji.

Podróż min. Romana
do Estonii, Finlandii i Łotwy

WARSZAWA, 24.9. (Tel. wł.) Z początkiem przyszłego miesiąca uda się minister przemysłu i handlu p. Antoni Roman z oficjalnymi wizytami do rządów Estonii, Finlandii i Łotwy.

Minister Roman wyjedzie dnia 1 października na statku „Cieszyn“ z Gdyni do Tallina, skąd uda się do Helsiniki, a potem do Rygi.

Powrót p. min. Romana do Warszawy nastąpi drogą lądową.

W stolicach trzech państw bałtyckich przeprowadzi ma min. Roman rozmowy na temat możliwości wzmożenia obrotów handlowych pomiędzy Polską a tymi krajami ze specjalnym uwzględnieniem zagranicznych transportów drogą morską przez Gdynię.

Wyjazd Mussoliniego do Niemiec
Hitler odrzuci propozycje sojuszu wojskowego

RZYM, 24.9. Dziś w południe o godz. 12.20 wyjechał w podróż do Niemiec Mussolini, żegnany na dworcu przez oddziały faszystowskie z orkiestrą. W podróży tej towarzyszą mu minister spraw zagranicznych hr. Ciano, generał sekretarz partii faszystowskiej Starace, minister prasy i propagandy Alfieri i wielu wyższych urzędników i oficerów.

W związku z wyjazdem Mussoliniego wydane zostały zarządzenia, mające mu zapewnić bezpieczeństwo. Cała linia kolejowa aż do przełęczy Brennerskiej strzeżona jest przez zmobilizowaną służbę kolejową i oddziały wojskowe.

LONDYN, 24.9. „Daily Express“ ogłasza wiadomość swego korespondenta z Monachium, że Hitler w rozmowie z Mussolinim omówił ma jakoby zobowiązania się Niemiec do sojuszu wojskowego z Włochami. Jak twierdzi korespondent, Hitler nie przyjmie propozycji

zawarcia paktu wojskowego wzajemnej pomocy, albowiem Niemcy nie mają zamiaru być po stronie Włoch, gdyby zaryzykowały one konflikt zbrojny na Morzu Śródziemnym. W tym wypadku, jak twierdzi „Daily Express“, Niemcy mogą co najwyżej zachować wobec Włoch życzliwą neutralność.

Wyrok w procesie
o zniesławienie wojewody dr. Dziadosza

LUBLIN, 24.9. (tel. wł.) W dniu dzisiejszym ogłoszony został wyrok w sprawie kpt. Zajączkowskiego, oskarżonego o zniesławienie wojewody dr. Dziadosza.

Sąd skazał kpt. Zajączkowskiego na

„Polonia“ organem
„FRONTU MORGES“

POZNAŃ, 24.9. (Tel. wł.) Organ Stron Narodowego „Kurier Poznański“ stwierdza, że zwolnienicy t. zw. „Frontu Morges“ wykazują ostatnio dużą ruchliwość i pisze:

„Fragmentem tej działalności jest bliskie już połączenie się stronnictw Ch. D. i NPR w jedną organizację. Naczelnym redaktorem „Polonii“, będącej własnością Wojciecha Konfante go zostanie p. Ryszard Świętochowski, b. naczelny redaktor zawieszzonego tygodnika „Odnowa“, który reprezentował poglądy „frontu Morges“. W ten sposób „Polonia“ stanie się oficjalnym niejako organem tego ugrupowania“.

Poświęcenie nowego mostu
WE WŁOCŁAWKU

WŁOCŁAWEK, 24.9. (Tel. wł.) W niedzielę odbędzie się we Włocławku poświęcenie wspomnianego mostu przez Wisłę i nadanie mu nazwy im. Marszałka Śmigłego-Rydza.

Na uroczystość spodziewane jest przybycie p. Marszałka, p. premiera oraz wysokich dygnitarzy państwowych.

Olbrzymi pożar
W SAN FRANCISCO

SAN FRANCISCO, 24.9. Wczoraj w okolicy magazynów „Standard Oil Co“ wybuchł pożar, który wkrótce ogarnął magazyny. Raz po raz wybuchy wielkich zbiorników ropy wstrząsały całym miastem.

Wkrótce pobliskie ulice zamieniły się w wielkie morze płomieni. Pożar z trudnością zdołano ugasić. Straty przekraczają z górą 2 miliony dolarów.

Jaki jest cel rozmów węglowych
polsko - angielskich

W Krakowie toczyły się, jak wiadomo, w dniach 23 i 24 bm. rozmowy między przedstawicielami angielskiego i polskiego przemysłu węglowego w sprawie ewentualnego przedłużenia wygasającej z końcem br. umowy. Rokowania te miały m. in. na celu usunięcie pewnych trudności, które powstały skutkiem tego, że angielski przemysł węglowy wobec ogromnego zapotrzebowania na węgiel i zwyczaj cen na rynku wewnętrznym nie wykorzystuje dość energicznie obecnych możliwości eksportowych, co znowu, z uwagi na postanowienia polsko-angielskiej umowy węglowej, zmusza również i polski przemysł węglowy do pewnego ograniczenia swej ekspansji eksportowej.

Z tej sytuacji korzysta szczególnie niemiecki przemysł węglowy,

który w pierwszych 7-miu miesiącach br. zdołał wywieźć o 8,2 mil. t. więcej paliwa stałego (tj. węgla kamiennego i brunatnego, koksu oraz brykietów z węgla kamiennego i brunatnego), niż w tym samym czasie roku ubiegłego. — Wartość wywiezionego przez Niemcy paliwa stałego

zwiększyła się w tych 7-miu mie-

siącach w porównaniu z tymże okresem 1936 r. o 120 mil. RM.

Przedłużenie polsko-angielskiego porozumienia węglowego na detychczasowych warunkach zapewniłoby Niemcom na cały czas trwania tej umowy niebywałą koniunkturę eksportową w zakresie paliwa stałego, umożliwiając im tym samym uzyskanie bardzo poważnych sum w dewizach, tak bardzo Niemcom potrzebnych dla kontynuowania olbrzymich zbrojeń.

Na czele delegacji angielskiej stoi Sir Ewan Williams, Prezes Mining Association of Great Britain (Związek Kopalni W. Brytani). Ponadto w delegacji brali udział pp.: Lee, Warham, Wilson, Jack, Jackson, Aeron Thomas, Lishman, Moffat, Westlake, Lewis, Fryer i Minton, którzy reprezentowali okręgi węglowe Pld. Walii, Northumberland, Durham, środkowej Anglii i Szkocji.

W delegacji polskiej brali udział pp.: Falter, Stadmikiewicz, Kramsztyk, Michal, Ciszewski, Rupp, Golde, Biernacki, Krasnodębski, Zieleniewski, Tuchołka, Gadomski, Przedpeński, Grychowski, Dupanloup, Louis i Kozłowski, oraz z ramienia Polskiej Konwencji Węglowej pp.: Cybulski, Olszewski i Zdankowski.

Od czasu podpisania polsko-angielskiej umowy węglowej w Londynie w grudniu 1934 r. jest to pierwsza konferencja delegacji obu przemysłów, która odbywa się w Polsce.

Obrazy toczyły się w sali posiedzeń Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie. W przerwach między obradami delegacje zwiedziły zabytki Krakowa oraz kopalnie soli w Wieliczce. Goście angielscy wzięli również udział w śniadaniu, które na cześć obu delegacji wydał hr. Potocki. Po zakończeniu obrad w dniu 24 bm. uczestnicy konferencji odbyli wycieczkę do Zakopanego.

Dziś w sobotę delegacja angielska wyjedzie do Wisty, gdzie zwiedzi również zameczek Pana Prezydenta R.P.

W ten sposób dzięki wyznaczeniu tym razem Krakowa na miejsce spotkania obu delegacji dana będzie wybitnym angielskim przemysłowcom sposobność zwiedzenia i obejrzenia zarówno najcenniejszych naszych zabytków historycznych, jak i najpiękniejszych pod względem krajoznawczym okolic. Dzięki temu odbywająca się właśnie konferencja polsko-angielska porozumienia węglowego będzie miała również pewną wartość z punktu widzenia naszej propagandy turystycznej.

P. Prezydent przyjął

PLK. ADAMA KOCA

WARSZAWA, 24.9. (tel. wł.) W dniu dzisiejszym P. Prezydent Rzplitej przyjął plk. Adama Koca szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Pogłoski o ustąpieniu

WICEMIN. ŚWITALSKIEGO

POZNAŃ, 24.9. (Tel. wł.) Według pogłosek, jakie kursują w Poznaniu, w najbliższych dniach ma ustąpić z Ministerstwa skarbu p. wiceminister Ferdynand Świtalski i przejść na stanowisko komisarycznego prezydenta miasta.

Obecny zaś prezydent miasta Poznania p. pułkownik Więckowski ma zostać dyrektorem naczelnym fabryki wagonów Cegielskiego.

NA STRAZY ETYKI DZIENNIKARSKIEJ

Władze Związku Dziennikarzy Rzplitej i Związku Wydawców dzienników i czasopism podjęły inicjatywę, celem „wyeliminowania z życia prasy elementów, obniżających o poziom moralny dyskusji i informacji prasowych, szkociących powadze i interesom prasy, jako przewodnika i informatora opinii publicznej”.

Podjęcie takiej akcji okazało się potrzebne w związku z szeregiem konkretnych wypadków, jakie zaszły ostatnio, a które stanowczo uchybiały godności prasy i zawodu dziennikarskiego.

Polegały one na rzucaniu wzajemnych podejrzeń przez pisma pewnego typu, na szerzeniu przez organy prasowe atmosfery napaści i inwektyw, na ujawnianiu o innych wydawnictwach plotkarskich, nie sprawdzonych należyście wieści, wreszcie na posługiwaniu się w polemikach argumentami „ad personam”.

Jest to bezspornie nadużywanie drukowanego słowa, które nie tylko szkodzi tak potężnemu czynnikowi naszego życia społecznego, jakim jest prasa, ale wprowadza zamęt do mózgów czytelników, dezorientuje społeczeństwo.

Nie chcemy mieć w Polsce ani tego typu „dziennikarza”, ani tego rodzaju „wydawnicę”.

Chcemy natomiast mieć prasę, któraby rzetelnie i na głębokich podstawach etyki oparta spełniała swe zadania: informowania i kształtowania poglądów najszerzszych rzesz społeczeństwa.

Nie ulega wątpliwości, że to drugie zwłaszcza zadanie: kształtowania poglądów, uświadamiania o ścierających się w społeczeństwie prądach — politycznych, społecznych, ustrojowych, gospodarczych, kulturalnych — czyni prasę jednym z najgłośniejszych instrumentów walki, terenem debat i dyskusji.

Czyż jednak w tej walce mogą obowiązywać inne reguły, niżli uczciwości i sumiennosci, prawdy i poczucia odpowiedzialności?

Z chwilą, gdy te podstawowe zasady przestają obowiązywać, wkraczamy na niebezpieczne terytorium korszta prasy w miejsce uczciwej walki.

Rzeczowy argument przeistacza się w osobistą inwektywę, plotka czy wręcz kłamliwa insynuacja zajmuje miejsce ścisłej informacji lub logicznej dedukcji z faktów.

A już zupełnie niedopuszczalne jest wciąganie dziennikarza czy publicysty w wir napaści i podgrzewek. Bo przecież prawdziwy, poważny swój zawód traktujący publicysta jest wykładnikiem pewnego kierunku myślenia czy działania, pewnego światopoglądu czy pewnych prądów politycznych lub społecznych, tak samo jak rzetelny dziennikarz instrumentem zbierania i układania wiadomości z wszystkich dziedzin naszego życia zbiorowego obowiązany do maximum obiektywności i szczerego poszukiwania prawdy.

A z chwilą, gdy te zadania spełnia, staje się ważkim bardzo czynnikiem w uświadamianiu społeczeństwa.

Czyż godzi się więc z postronnych zupełnie przyczyn — jak np. różnic w poglądach, innego zabarwienia partyjnego, lub też po prostu z konkurencyjnych względów — otaczać tak ważne źródło uświadamiania społeczeństwa, jakim jest prasa, atmosferą wzajemnych inwektyw,

podważać zaufanie do zawodu dziennikarskiego, rozsiewać pełne podejrliwości i kąśliwości wieści, godzące w osobę, odgrywające pewną rolę w wydawnictwach prasowych?

Gdy przecież w zasadzie nie o osoby chodzi, a o podawane przez nich w formie wiadomości czy artykułów fakty lub poglądy.

Szkodnictwo, jakie takie metody wyrządza, jest bardzo wielkie. Prasa bowiem ma wcale poważny zasięg wychowawczy w społeczeństwie. Jej wpływ jest olbrzymi i niezaprzeczalny. Ale czyż może ona ten swój wpływ wychowawczy wywierać należycie, gdy sama podważa swój autorytet, gdy zawiąże konkurencyjną lub zaślepienie w przekonaniu partyjnej sugeruje wciąż masom czytelnickim, że dziennikarz czerpie z mętnych źródeł obmowy lub wydawnictwo pod względem etyki zawodowej nie zastępuje na zaufanie?

Wierność przekonaniom, twarda postawa przy wyznawanych poglądach, rzeczowa walka o idee — nie ma nic wspólnego z debatą „ad personam”, z brutalnymi formami konkurencyjnymi, posługującymi się zatrutymi strzałami plotek, kłamstw i insynuacji.

Dlatego dobrze się stało, że wreszcie władze bezczesz dziennikarskich i wydawniczych zabrały się do oczyszczenia naszej prasy.

nego odiamu dzienników, a znieprawiającego jedną z najważniejszych funkcji uświadamiania i wychowania obywatelskiego.

Nasza prasa wiedzie bardzo ciężką walkę o swój byt i rozwój. W porównaniu z tym, co widzimy zagranicą, zasięg naszego czytelnictwa jest zawstydzająco skromny. Nie posiadamy pism — jak to jest na Zachodzie — rozporządzających milionowymi nakładami. Nie ma u nas jeszcze tego stanu, jaki widzimy np. w Niemczech, że każde miasto i miasteczko ma swój nowoczesnie zorganizowany organ prasowy.

W 4-milionowej Danii wychodzi dziennie więcej egzemplarzy dzienników, niż w 34-milionowej Polsce.

Do tego zadem rozwoju, jaki gdzieindziej osiągnęły wydawnictwa prasowe, jest nam jeszcze daleko...

Chłubić się natomiast możemy wysokim poziomem etycznym, jaki na ogół naszą prasę

Szef sztabu armii estońskiej o dyscyplinie i wytrwałości armii polskiej

Po powrocie do kraju szef sztabu generalnego armii estońskiej, gen Reek, dzieląc się z dziennikarzami wrażeniami z wielkich manewrów armii polskiej, oświadczył, iż byłby one pod wszystkimi względami udane.

Armia polska pokazała się z najlepszej strony pod względem dyscypliny i wytrwałości.

Mimo trudów, powiększonych niepodobną sprawnością oddziałów, biorących udział w manewrach, nie pozostawiła nic do życzenia.

Na wielkiej defiladzie w Bydgoszczy można było przekonać się o wielkich postępach armii

polskiej, która jest wyposażona w najlepszy nowoczesny sprzęt wojenny. Na specjalne podkreślenie zasługuje

głębokie przywiązanie do Marszałka śmigłego - Rydza,

k którego wszędzie ludność witała spontanicznymi owacjami — mówił gen. Reek, który zwrócił specjalną uwagę na serdeczny stosunek narodu do żołnierza.

Szef sztabu estońskiego podkreślił serdeczny stosunek i przyjazne przyjęcie, jakie zgromadził gościom zagranicznym, Marszałek Śmigły-Rydz i szef Sztabu Głównego, gen. Stachiewicz.

Współpraca czynników litewskich z ukraińską organizacją o występną

Jak donoszą z Rzymu, bawił tam ostatnio osławiony

przwódca ukraińskiej organizacji terrorystycznej OUN, Eugeniusz Konowalec,

który przeprowadził na terenie Włoch narady ze swymi zwolennikami, jak również usiłował nawiązać stosunki z niektórymi politykami włoskimi, wykorzystując w tym kierunku kroki, poczynione już uprzednio przez swego pełnomocnika, Eugeniusza Onackiego, przebywającego stale w Rzymie.

Ale nie to zasługuje na uwagę, że pan Konowalec przebywał we Włoszech, lecz fakt, że tym razem, jak stwierdzono,

posługiwał się on paszportem litewskim wystawionym w Kownie.

Po rewelacjach, dotyczących pohytu w Ameryce dla wyłudzenia od Ukraińców amerykańskich funduszy na akcję terrorystyczną, osławionego Senyka, który również posługiwał się paszportem litewskim,

jest to nowy dowód współpracy oficjalnych czynników litewskich z ukraińską organizacją terrorystyczną.

Ta zbrodnica współpraca trwa nadal pomimo iż ujawniona została w czasie procesu o zabójstwo ś. p. min. Pierackiego. Fakt ten musi dyskredytować w oczach świata paszporty litewskie — paszporty bezprawnie wydawane terrorystom i mordercom.

64 prokuratorów aresztowano po ustąpieniu Krylenki

Po ustąpieniu Krylenki ze stanowiska komisarza sprawiedliwości dokonano na całym obszarze Związku Sowieckiego nader

licznych aresztowań w o. wników sądownictwa.

Jak twierdzą, liczba aresztowanych prokuratorów ma wynosić 64, oskarżonych, tak samo jak i innych sądowników, o zbyt „łagodne” wymierzanie kar

„wrogom ludu”.

Zapowiada się dalsza „czystka” w sądownictwie sowieckim, w którym pracują, jak podnosił niedawno w mowie publicznej prokurator Wyszyński,

liczni przeciwnicy ustroju sowieckiego.

Wyszyński domagał się jednocześnie usunięcia drogą represyj tych wszystkich „szkodników”.

Bezrobotni górnicy z Polski będą mogli wyjechać do Belgii

Kopalnie belgijskie, które wstrzymały sprowadzanie robotników z Polski, znajdują się w chwili obecnej w bardzo ciężkiej sytuacji,

gdz nie mogą zaspokoić z braku siły roboczej, potrzeb miejscowego przemysłu. W znacznej części warunkach znajdują się w ziemi, kiedy trzeba będzie dostarczać większych ilości węgla opakowego. Z tego też powodu postanowiono zwrócić się raz jeszcze po siłę roboczą do Polski.

Po ostatnich doświadczeniach z masową rekrutacją bezrobotnych, kiedy to wraz z transportami przemycili się do Belgii agitatorzy

komunistyczni i sprowadzanych emigrantów namawiali do strajków, postanowiono

porzucić grupowe sprowadzanie naszych bezrobotnych i zastąpić je przyjazdami indywidualnymi.

Przed wszystkim więc sprowadzeni zostaną emigranci, którzy w latach kryzysu musieli powrócić do kraju. Dotyczy to tylko tych, którzy nie zostali z Belgii wydalenymi za komunizm lub też za inne przestępstwa.

Następnie sprowadzeni zostaną do Belgii ci, których krewni lub znajomi tu pracują i gwarantują za ich moralność. Spisy tych ostatnich należy zgłaszać do dyrekcji kopalń

Chorym, rekonwalescentom,

niemowlętom, młodzieży (z osobą starszymi kanclerzami) oraz osobom, które chciałyby poprawić swoje zdrowie i poprawić samopoczucie.

Do tego nadaje się najlepiej orobona w wodzie słodkiej odtwysza

Platki owsiane Knorr

które poza tym umożliwiają duże wzmacnianie w przyrządzeniu różnych potraw

Pełnowartościowe tylko w oryginalnym opakowaniu

W PAL-u wakuje

7 WOLNYCH MIEJSC

Jak wiadomo, na czerwcowej nadzwyczajnej sesji Izby ustawodawczych uchwalono ustawę, zwiększającą skład Polskiej Akademii Literatury o 6 osób.

Do tych sześciu wolnych miejsc dochodzi obecnie jeszcze jedno zwolnione po ustąpieniu z Polskiej Akademii Literatury dramaturga Rostworowskiego.

W przyszłym miesiącu spodziewane są wybory w Polskiej Akademii Literatury nowych członków na 7 wakujących miejsc.

Uprzywilejowanie

OKRĘGU CENTRALNEGO

Ministerstwo przemysłu i handlu opracowało projekt, który wpłynie na najbliższą sesję sejmową, a który dotyczy uprzywilejowania przedsiębiorstw, istniejących na terenie Okręgu Centralnego.

Jak wiadomo dotychczas, przywileje (podatkowe i inne) obowiązywały na terenie tzw. trójkąta bezpieczeństwa. Obecnie mają być rozciągnięte na Okręg Centralny Sandomierz, co niewątpliwie będzie poważnym bodźcem dla rozwoju tego nowego ośrodka inwestycji gospodarczych.

B. cesarz Wilhelm

W DOORN

Wobec pogłosek, jakoby były cesarz Wilhelm przebywał obecnie na zamku Homburg von der Haesche pod Frankfurtem, holenderskie biuro prasowe stwierdza, iż były kaiser przebywa nadal w Doorn.

Nie zamierza on wcale opuszczać Holandii. Księżna Hermína przebywa nadal w Berlinie, jako rekonwalescentka po operacji wyrostka robaczkowego.

Jak sobie radzą

NIEMCY W BRAZYLII

Jak wiadomo, w Brazylii przebywa wielu Niemców, osiadłych tam w charakterze kolonistów. Według ustawy brazylijskiej każde dziecko przychodzące na świat w Brazylii, zostaje automatycznie obywatelem brazylijskim. Niemcy nie chcą jednak tracić przynależności, która wyemigrowała i radzą sobie w pomysłowy sposób.

Wszystkie statki niemieckie, przybijające do portów brazylijskich, otrzymały nakaz, aby zabierały na pokład niemieckie matki ciężarne, spodziewające się wkrótce potomstwa i odwoziły je poza tryzmylowy morską granicę.

W ten sposób dzieci, rodzące się na statkach niemieckich, stają się obywatelami niemieckimi.

Każdy z nich przędzie tu więc indywidualnie podczas gdy poprzedni system transportów zostanie zniesiony. Dopiero po wyczerpaniu wszystkich zgłoszeń podanych przez naszych wychoźców w Belgii, powróconoby do rekrutacji starym systemem.

Z CAŁEJ POLSKI

PRZECIW PRZEŚLADOWANIU POLAKÓW W GDAŃSKU

W środę, dnia 22 bm. w lokalu Związku Oficerów Rezerwy w Łodzi odbyło się zwołane z inicjatywy Łódzkiego oddziału Polskiego Związku Zachodniego, wielkie zgromadzenie, poświęcone prześladowaniu Polaków w W. M. Gdańsku. W zebraniu tym wzięli udział delegaci 74 instytucji polskich, działających na terenie Łodzi, a mianowicie wszystkie bez wyjątku stowarzyszenia o charakterze społecznym, zawodowym i politycznym. Na zebraniu tym uchwalono rezolucję, które będą przedłożone właściwym czynnikom.

POWRÓT WIOSNY

Wyjątkowo upalne lato sprawiło, iż szereg drzew i krzewów nie tylko powtórnie zakwitło, lecz również wydaje owoce. W Luboniu pod Poznaniem owocują po raz drugi wiśnie, a w Plewiskach dojrzają maliny. W Mińsku zakwitły bzy.

HITLEROWSKIE KAJAKI Z KATOWIC NA DNIESTRZE

Ze Stanisławowa donoszą, że w kierunku żurawna płynęło Dniestrem 12 kajaków. Na pierwszym kajaku widniała flaga hitlerowska ze swastyką oraz napisem „Katowice“. Fakt pojawienia się tej niezwykle uderowanej wycieczki na Dniestrze wywołał w Stanisławowie koczne komentarze.

3 CHŁOPÓW WRACA PO 20 LATACH Z NIEWOLI

Do wsi Ostrów koło Radymna w powiecie Jarosławskim nadeszła wiadomość, że tymi dniami wracają wzięci do niewoli rosyjskiej w czasie wielkiej wojny trzej tamtejsi mieszkańcy, Michał Krysa, Mikołaj Hołowacz i Jan Gałka, których dotąd uważano za umarłych.

W JEDNYM DNIE TRZY ŚLUBY W JEDNEJ RODZINIE

W Starogardzie na Pomorzu w jednym dniu w jednej rodzinie Pawelków odbyły się trzy śluby jednego syna i dwóch córek, Alojzego, Zofii i Lidii. Miejscowy proboszcz udzielił ślubu wszystkim nowożeńcom, a intencje których zostały odprawione trzy msze święte.

CHCIAŁA ŻYWCEM SPALIĆ ŚPIĄCEGO MARYNARZA

Marynarz Władysław Lewicki, zatrudniony na motorowcu m-s „Batory“ po powrocie z Ameryki do Gdyni udał się w odwiedzinę do Zdzisławy Gelertówny w mieszkaniu blisko pomiędzy Geler-

tówną i Lewickim do scysji. Mimo to marynarz, zmęczony podróżą, zamiast wrócić na statek, położył się do snu w mieszkaniu Gelertówny. W czasie snu Gelertówna oblała Lewickiego denaturą, po czym podpaliła. W jednej chwili Lewicki zamiął się w żywą pochodnię i przebudziwszy się zaczął rozpaczliwie wzywać pomocy. Kłęby dymu, wydobywającego się z mieszkania oraz

niesamowite krzyki mężczyzny zwały sąsiadów, którym udało się pożar ugasić. Okropnie popanzonego marynarza odwieziono do szpitala. Gelertównę osadzono w areszcie.

ANTYALKOHOLICZNE WYBRYKI KROWY

W miejscowości Ryszkowa Wola w pow. Jarosławskim przeleciała się czegoś

prowadzona na łańcuchu krowa i wpała do szynku i sklepu Katarzyny Krysy. Cały lokal uległ zdemolowaniu, ponieważ krowa brała na rogi stoły, wywróciła bufet. Wszyscy, obecni uciekli przez okna, a w lokalu pozostała tylko krowa, która, dokonawszy zniszczenia, uspokoiła się i dała zupełnie spokojnie wyprowadzić się pastuchowi.

Cztery lata ukrywał się w szafie pod stosem sukien i bielizny

W związku z licznymi wędrownkami b. wojskowych angielskich na pobojowisku w departamencie Pas de Calais, przypomniano sobie niezwykle historię weterana pułku szkockiego Highlanders'ów Patricka Fowlera.

Dwadzieścia lat temu w sierpniu szeregowiec Fowler z 11 pułku,

został odcięty od swoich i znalazł się na terytorium zajętym przez Niemców. Traf zrzucił, że zaraz spotkał pocciwego drwala Francuza, który zgodził się wynaleźć mu bezpieczne schronienie. Fowler postanowił przy pierwszej sposobności uciec do Holandii, a stamtąd do ojczyzny.

Drwał zaprowadził go do domku niejakijsi pani Gobert. Jedną z jej córek

wpadła na pomysł ukrycia żołnierza w komórkę pełną sukien i bielizny.

Komórka zastępująca szafę, pobawiona była okna i połączona była ukrytymi w ścianie drzwiczkami z sypialnią. Fowler wierzyl światło, że popas jego potrwa najwyżej dwa dni, wziął więc do ciasnej klatki i ułożył się do snu na materacu, ułożonym pod sukieniami.

Rano przyniesiono mu gorącej kawy z chlebem. Mógł wtedy rozprostować zdrętwiałe nogi i odbyć krótką przechadzkę po przyległym pokoju, podczas gdy obydwie panny pełniły straż przy drzwiach. W ciągu pierwszych dni więzień wysypiał się za wszystkie czasy,

nieraz jednak miał ochotę rozwalić drw-

niane ściany i wyrwać się na świat. Stał godzinami w ciemnej szafie i gymnastykował zeszytowane nogi. Nie mógł nawet marzyć o ucieczce, gdyż wieś Bertry pełna była niemieckich żołnierzy, a w pobliżu domku pani Gobert urzędował sztab.

Z czasem przywykł do dziwnego trybu życia i obmyślił chytre sposoby urozmaicenia monottonnych dni.

Naprzykład uchylał troszeczkę drzwi i obserwował piękna Angele, gdy szła na maszynię.

Z pomocą sznurka zamykał natychmiast drzwi, gdy w sieni rozległ się szelest kroków. W nocy laził po nieoświetlonym pokoju i wiół ciche rozmowy z właścicielką i jej córkami. Musiał jednak zachowywać się jak złodziej, gdyż nikt z domowników, oprócz trzech pań Gobert, nie wiedział o jego istnieniu.

Pewnego razu Niemcy zażądali od mieszkańców wydania wszystkich uciekinierów, którzy korzystają z ich gościnny. W przeciwnym razie władze zarządzą szczegółową rewizję domów. Angele nie o tym nie powiedziała Fowlerowi. Później dopiero dowiedział się, na co był narażony.

Żołnierz angielski, który ukrywał się we francuskiej rodzinie, został wydany przez jedną z kobiet, agentkę wywiadu niemieckiego przypłacił to śmiercią.

Wyekspediowano ową kobietę do Niemiec,

gdzie niebawem umarła w tajemniczych okolicznościach.

W pewnym okresie, w domu pań Gobert rozkwaterowało się ośmiu niemieckich żołnierzy. Skończyły się więc nocne spacery po parku i rozmówki z Angele, nieszczęśliwie siedział w szafie pod stosem sukien cichy i wystraszony jak mysz na pudle. Wystarczyłoby jedno kichnięcie, żeby spowodować katastrofę. Nie tylko Fowler, ale zżene jego opiekunki rozstrzelano by bez pardonu. Straszne to były dnie i noce.

Fowler podczas jednej z takich uplonych nocy osiwiał, a twarz jego zeszedł nerwy tiki, od którego się już nigdy nie uwolnił.

Po czterech latach pobytu w tak niecodziennych warunkach Fowler usłyszał dźwięk wrzaski śmiechu i radosne śpiewy. To szalała ludność oswobodzonego od Niemców miasteczka. Fowler wybiegł na ulicę; ale

zachowywał się tak niesamowicie, że go angielscy żołnierze aresztowali i zaprowadzili na komendę.

Nagle więzień wyrwał się eskortie i rzucił się na szyję jakiegoś oficera w mundurze szkockich Highlanders'ów. Żołnierz tylko dłatego nie strzelił do „zamacchowca“, że się obawiał, iż zrenia oficera. Później, gdy się wyjaśniła omyłka, nie było końca powitaniom i libacjom na cześć „bohatera“ wielkiej wojny. Dzisiaj Patrick Fowler jest rzadca w majątku emerytowanego pułkownika Highlanders'ów. Made-moiselle Angele nigdy nie wyszła za żonę i w dalszym ciągu śleczy nad maszyną do szycia w cichym domku w Bertry, ale

nie potrzebuje zbytnio się przeciążać pracą,

otrzymując od rządu angielskiego skromną emeryturę. No, a historyczną szafę można oglądać w muzeum wojskowym w Lambeth.

Gwiazda filmowa poszukuje kucharki

Pod takim tytułem ukazało się ogłoszenie zamieszczone w tych dniach na łamach poczytelnego dziennika londyńskiego „Daily Mail“. Osoba, która poszukiwała kucharki, była uroczą artystką filmu angielskiego, Lilliana Taylor. Do przedpokojów mieszkania pani Taylor przybyło z górą 150 reflektantek, pragnących służyć pięknej pani.

Po bliższym zbadaniu okazało się, że z górą 100 oferentek nie ma nic wspólnego z zajęciami gospodarskimi. Dziewczęta te są prosto uczennicami i pensjonarkami londyńskimi, które dla zaszczytu zamierzają pracować w kuchni

świątecznej artystki. Wiele z nich oświadczyło jednogłośnie, że nie pragną fizyczna ani gotowanie, lecz chęć poznania mimiki, gestów, zachowania się gwiazdy filmowej było głównym motywem zgłoszenia się w charakterze kucharki.

Roztropna artystka odesłała wszystkie użyczenie z powrotem do szkoły, oświadczaając, że gotowa jest w każdą sobotę uczyć je i przygotowywać do ewentualnych laurów na srebrnym ekranie. Na stanowisko kucharki zaangażowała jednakże prostą dziewczynę wiejską, pochodzącą z pod Liverpoolu.

OBOWIAZKIEM MORALNYM KAŻDEGO POLAKA TO NALEŻENIE DO ZWIĄZKU POLSKIEGO

L. WOLFE

W pogoni za ojcem

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

Autoryzowana adaptacja Eugeniusza Bałuckiego

50
— Pani jest filozofka, panno Henryko, więc naturalnie spodziewa się pani, że naszkicuję również i duchowy obraz ojca. Trudno będzie, bo u nas nie jest przyjętem i nawet nie wolno zaglądać innemu człowiekowi w duszę. Można jedynie wnioskować, a jak są mylne te wnioski, sama pani wie dobrze. Mój ojciec prowadził tryb życia angielskiego magnata, kóremu fortuna zapewnia absolutną niezawisłość. Jeździł do Londynu na posiedzenia Izby Lordów; czytała jakąś książkę, kiedy pogoda była zupełnie niemożliwa; brał udział w polowaniach, hodował psy; utrzymywał stajnię wyścigową, jeździł na wszystkie wyścigi i namiętnie lubił sport żaglowy. Nie wiem, czy inne sprawy mogły go interesować i w jakim stopniu. Zdaje mi się, że nie. Jednak mam przekonanie, że mój ojciec nie był zadowolony, a tym bardziej szczęśliwy. Krew słowiańska budziła się w nim raz po raz

a klimat i życie angielskie było dla niego czymś narzuconym. Oczywiście to jest subiektywne wrażenie młodego i niedoświadzonego człowieka. Natomiast wiem napewno, że zawsze był w tym sposobieniu, kiedy w niepogodę zasiadaliśmy wszyscy razem do stołu. Moja matka nie mogła znieść, jeśli któreś z nas przez zwykłą nieostrożność spramiliło obros. Najmniejsza planka doprowadzała ją do stamu niesłychanego wzburzenia. Przypominam sobie wypadek, kiedy ze łzami wstała od stołu, bo ojciec przewrócił szklanke czarwonego wina. Od tego czasu ojciec pił przy wspólnym stole tylko wodę. — Uśmiechnął się, jak gdyby zawinił. — Przepraszam bardzo, panno Henryko, że nudzę panią drobiazgami.
— Niech pan opowiada. Bardzo proszę — powiedziała błagalnie.
— Gdy się rozpoczęła wojna światowa, ojciec zgłosił się jako ochotnik. Miał już wtedy pięćdziesiąt lat, ale jako

para Anglii nie mogli go nie przyjąć. Wówczas specjalnie dla niego stworzyli honorowe i bezpieczne stanowisko za frontem. Ale ojciec się uparł, że chce służyć w pułku piechoty, jako zwyczajny Tommy. To, co teraz opowiadam pani, panno Henryko, to nie są moje osobiste spostrzeżenia; powtarzam, com słyszał od jego kolegów pułkowych, których prawdziwość trudno kwestionować. Ostatecznie ojciec został zwykłym żołnierzem, dzięki bezsensownej zuchwałości, która, możliwe, była prosto protestem przeciw dotychczasowemu skrupowaniu. Przynajmniej ja w ten sposób tłumaczę sobie istotne podobudki tego czynu: zbudził się w nim nie znoszący więzów Polak.
— Bardzo słusznie — zgodziła się Woydyńska. — Przyczyniło się trochę do tego i rozlane wino.
Kapitan Barker osadził, że panna Woydyńska jest wyjątkowo mądrą kobietą.
— Tak, to wszystko musiał być ze sobą w związku. Mojego ojca trzeba było zawsze szukać w pierwszej linii okopów, nawet wtedy gdy otrzymał awans na oficera. Pomimo szalonej odwagi, która czasami mogła się wydawać wprost nieprzytomną, nigdy nie był ranny. Z urlopu nie korzystał. Jedyny

raz w lutym 1917 roku spędził trzy dni w Paryżu. — Przerwał na chwilę. — W ciągu tych trzech dni dzięki szalał Dowiedziałem się tego przypadkowo, od jednej kobiety — ale to, właściwie nie ma znaczenia.
— Pański ojciec jest wspaniały! — zawołała porywczo panna Woydyńska. — Po skończonej wojnie ojciec wrócił do domu. Spotkałem się z nim w roku 1918 na Boże Narodzenie i stwierdziłem, że się bardzo zmienił. Oczywiście byłoby zupełnie zrozumiałe, gdyby ta zmiana była wynikiem psychozy, której ludzie się nabawili wskutek długotrwałego siedzenia w okopach pierwszej linii — ale tak nie było w danym wypadku. Wcale nie tęsknił po polach Flandrii, powrócił do wygodnego życia tak prosto i naturalnie, jakby przeszedł z jednego pokoju do drugiego. Wyglądał młodziej, świeżiej... i to wszystko. Żartował z mojej służby w marynarce, której ostrożność w czasie wojny nasuwała dużą ilość tematów do żartowania; lekko pokpiwał z mojego brata, że sprytnie wykorzysta drobne uszkodzenie nogi, by się urządzić bezpiecznie na tyłach i śmiał się z matki, kiedy przelewała łzy z powodu planki na obrusie. Wreszcie każdego dnia nie pogody naumyślnie brudził — obrus.

6 kostek cukru zdradza mordercę Policjant zamordował przystojną Francuskę w N. Jorku

Nowojorska policja kryminalna wpadła na trop morderstwa, otoczonego zagadkową tajemnicą, w której odsłonięciu zupełnie zwątpiła.

Do rozwiązania zagadki przyczyniło się sześć kostek cukru w torebce miodowej i pięknej kobiety, zastrzelonej z rewolweru i porzuconej obok autostrady. Poza drobną sumą pieniężną, puderniczką i kredką na wargi, oraz innymi sześcioma kostkami cukru nie znaleziono w torebce żadnego śladu, który by przyczynił się do zidentyfikowania ofiary.

Detektywi, którym powierzono tę sprawę, byli w prawdziwym kłopotcie. Dla kogo mogli być przeznaczony cukier? Widocznie zmarnia była

młodziwą zwierząt

i karmiła cukrem swych ulubieńców. Czyniła to poza domem, gdyż inaczej nie zabierałaby ze sobą zapasu na drogę. Jak wiadomo, Amerykanki nie pozwalają obcym osobom karmić swoich psów. Cukier musiał być zatem przeznaczony dla koni. Lecz Nowy Jork pozbawiony jest koni prawie zupełnie,

posiada je tylko konna policja.

W tym kierunku zaczęło się toczyć śledztwo. Detektywi rozpoczęli swą akcję od wytytowania konnych policjantów w Nowym Jorku, czy znana im jest kobieta 35-letnia, elegancko ubrana, przystojna blondynka, karmiąca konie cukrem. Badania dały wynik niespodziewany. Ponad tuzin policjantów przyznało, że każdego dnia zjawiała się w pewnej okolicy miasta dama, której wygląd zgadzał

się z podanym opisem, karmiła konie policyjne cukrem i mówiła po angielsku z francuskim akcentem. Często przebywała

w towarzystwie przystojnego policjanta Artura Chalmersa.

Zapytany w tej sprawie Chalmers nie przyznał się do znajomości z zamordowaną. Dopiero pod ogniem krzyżowych pytań, przytłoczony obciążającymi okolicznościami, zeznał, że owa blondynka, Francuska z pochodzenia, była jego dobrą znajomą. Nazywała się Irma Bradier i była gubernantką w pewnym zamożnym domu w Nowym Jorku. Nawiązała z nią stosunek, mimo, że był żonaty i ojcem dwojga dzieci, lecz nie wie o tym

któ ją mógł zamordować.

Gdy jednak wykazano mu, że krytycznego dnia był wolny od obowiązków, oraz że widziało się z Irma Bradier w samochodzie, i wreszcie — zarzut najcięższy — że kula, wydobytą ze zwłok, pochodzi z jego rewolweru, przyznał się do popełnienia zbrodni.

Wprawdzie Chalmers utrzymuje, że Irma Bradier zamierzała opuścić Amerykę i nakłaniała go do porzucenia rodziny, grożąc mu w razie odmowy samobójstwem, a podczas szamotaniny się o ów rewolwer padł strzał śmiertelny, lecz władze nie dają wiary temu tłumaczeniu. Policjant został aresztowany i oskarżony o morderstwo z premedytacją. Sześć kostek cukru, znalezionych w torebce jego ofiary, zaprowadzą go prawdopodobnie na krzesło elektryczne.

Elektrownia Okręgowa w Zagłębiu Dąbrowskim Sp. Akc. w Sosnowcu

podaje do wiadomości P.T. Odbiorców prądu, że w niedzielę dnia 26 września h.r. wyłączony będzie prąd w dzielnicy Sosnowca — „Pogoń”, obejmującej ulice Będzińską, Rybną, Staropogońską i Czeladzką oraz przyległe ulice, na okres czasu od godziny 6 do 12.

DROBNE OGŁOSZENIA

KUPNO I SPRZEDAŻ

MEBLE

stołowe, gabinety, sy pianie, sztuki poje artystyczne gotowe i na zamówienie. Nowoczesne otomany, tapczany przeróbki. Na dogodnych warunkach poleca — Chreścijańska Wytwórnia

LOKALE

2 POKOJE z kuchnią ze wszystkimi wygodami w nowym domu do wynajęcia za raz. Orla 5, tel. 612.81 3899

Książki nadesłane do Redakcji

B. Dyakowski. PRZYRODA ŻYWA dla kl. V szkół powszechnych. Podręcznik zatwierdzony przez Min. WR i OP. Wydanie nowe, przerobione. 128 stron, 104 ryc. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1937. Cena zł. 1.10.

Różne

P. TOMCZYK

Sosnowiec, Nowopogońska 19. Tel. 630-56. — Przyjmuje pożyczki i obligacje państw. 2482

Podręcznik zawiera materiał dla szkół 6- i 7-klasowych o pełnej liczbie godzin nauki o przyrodzie (3 godz. tygodniowo w kl. V). Rozdziały i ustępy które według programu należy opuszczać w szkołach 6-klasowych, mających z powodu mniejszej liczby nauczycieli 2 godziny nauki głosnej i 1 cichej, wyodrębnione są gwiazdkami.

POMNIKI

i rzeźby artystyczne w dużym wyborze oraz wszelkie wyroby betonowe poleca tanio „WIKTORIA” — Dąbrowa, ul. Król. Jadwigi 46. — Telefon 58-436. 25-letnia gwarancja! 9591

Tekst każdego rozdziału stanowi materiał do przerobienia na lekcji. Ćwiczenia znajdujące się przed tekstem przeważają części rozdziałów zawierają wskazówki do samodzielnych zajęć ucznia na lekcji lub przed lekcją w związku z jej treścią, zadania zaś domowe po teście — wskazówki do takichże zajęć poza lekcją w celu pogłębienia i utrwalenia wiadomości z danej lekcji.

SLUBNE FOTOGRAFIE

piękna pozy, wykonuje artystycznie Mieszakowska, Sosnowiec, Piłsudskiego 20, telef. 61205.

SPORT

WIELKA IMPREZA LEKKOATLETYCZNA W WARSZAWIE

Program międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych Warszawianki, które odbędą się z okazji 15-lecia sekcji lekkoatletycznej klubu 2-3 października na stadionie WP ustalony został jak następuje: 2 paź. — biegi 100, 1000 m. (próba bicia rekordu światowego), 5 km, 110 m płotki, kula, w dal, tyczka 3x100, biegi 200 m, 800 lub 500 m, 3 km 200 m płotki (próba bicia rekordu polskiego). W zwykły, dysk, oszczep oraz próba bicia rekordu światowego w rzucie oszczepem oburącz dla pań.

kazała się tak ciężka, iż Sznajder na dłuższy czas musi zaprzestać uprawiania sportu.

NIEMIŁA PRZYGODA MOSTERTA

Biegacz belgijski Mostert, który po zawodach w Krakowie przybył na kilka dni do Warszawy, wyjechał do Belgii nie mogąc się doczekać na wiadomość z Budapesztu o jego ewent. starcie 25-26 bm. w Budapeszcie. Tymczasem w kilka godzin po wyjeździe Mosterta do Belgii, nadeszła z Budapesztu depesza od Związku węgierskiego z zaproszeniem dla Mosterta.

ZAWODY TENISOWE

W dniach 25 bm. od godz. 15 i 26 bm. od godz. 9-iej, na kortcie tenisowym przy hucie „Katarzyna” odbędą się towarzyskie zawody tenisowe pomiędzy zespołami klubów urzędniczych huta „Katarzyna i Elektrownia Okręgowa.

PRZED SPOTKANIEM Z LOTWA I JUGOSŁAWIĄ

W związku z przygotowaniem do międzynarodowych spotkań piłkarskich z Jugosławią i Lotwą, 29 bm. odbędzie się w Krakowie mecz treningowy dwóch teamów, po którym wyznaczone zostaną ostateczne składy naszych reprezentacji.

Na mecz krakowski p. Kahuza wyznaczyl 29 graczy. Są to: bramkarze — Krzyk, Madejski, Pawłowski; obrońcy — Szczepaniak, Gemza, Twórz, Gałęcki, Pajak; pomoc — Dytko, Piec II, Góra, Kotlarczyk II, Ziżka, Wasiewicz, Nyta, Nowakowski; napad — Wodarz, Wilimowski, Korbas, Matias, Habowski, Zembaczyński, Pytal, Wostal, Piontek, Piec I, Riesner, God, Szewczyk.

THIL ZNOKAUTOWANY PRZEZ APOSTOŁOWY

W Nowym Jorku tamtejszy bokser Apostoła pokonał mistrza świata Francuza Marcel Thila przy technicy k.o. w 10 rundzie. Wobec silnego krwawienia oka Thila, sędzia przerwał walkę, ogłaszając zwycięstwo Amerykanina.

PIERWSZE POSIEDZENIE ŚL. OZPN

Odkryto się pierwsze posiedzenie zarządu śląskiego OZPN, w zdekompletowanym składzie, które wraz z Wydziałem Gier i Dysejpl. zajęło się agendami Okręgu. Dotychczasowy komisarz OZPN dr Wojakowski złożył swe użądowanie, otrzymując podziękowanie ze strony prezesa OZPN za włożoną pracę nad utrzymaniem ładu, w czasie swego trudnego urzędowania. Jednocześnie na tym posiedzeniu dokonano tymczasowego podziału czynności, wyznaczając na przewodniczącym Wydz. G. i D. p. Alfręda Cyganka, a na zastępcę kom. Kuzłora. Sekretarzem wyznaczono p. Krafczyka. Pierwsze swe czynności poświęcił nowy zarząd kwestii organizacji meczu międzypaństwowego Polska — Lotwa, który odbędzie się w dniu 10 października w Katowicach.

KONKURENCJA SZNAJDRA

Znany tyczkarz katowickiej Pogoni, Wilhelm Sznajder przy zeskoku skrepił nogę w kolanie, startując na niedawnych międzynarodowych zawodach w Katowicach. Kontuzja o-

KINO ZAGŁĘBIE

TAJNY PLAN R 8

film ten jest wyrazem panujących obecnie nastrojów we wszystkich państwach świata.

W rol. gł. Jean Murat, Viviane Romance, Jean Max, Roger Karl, Benoit i in.

Nadprogram wspaniale dodatki. Początek 17.30.

DZIŚ Potężny film sensacyjno-szpiegowski

„Patria”

L. Marcinkowski i Ska w Sosnowcu dawn. Kino Palace

„Nieznosna dziewczyna”

Dowcipna komedia francuska, która zapewnia każdemu widzowi 2 godziny bezstroskiego spędzenia czasu, gdyż wyczyni szalonej „nieznosnej” dziewczyny Danielle Darrieux (znanej z filmów „Mayerling” i „Niepoń”) powodują bezustanne salwy śmiechu.

W pozostałych rolach Albert Pryean i Lucia Baroux

Anons. Od niedzieli 26 września „ZNACHOR”

SOSNOWIEC — Redakcja: Piłsudskiego nr. 4. Tel. 1064. Skrytka pocztowa 62. Administracja: Piłsudskiego 4. Tel. 61023

Kodexykarz naczelny przyjmuje od godz. 11 — 1 i 5 od 6 — 7.

Reklamów redakcja nie zwraca.

Ogłoszenia

Wieraz milimetryowy jednolamowy: na 1-iej stronie, względnie przed tekstem 1 zł.; w tekście 60 gr.; za tekstem 45 gr. Ogłoszenia drobne do 20 wyrazów 10 gr. za wyraz, ogłoszenia drobne zawierające ponad 20 wyrazów 20 gr. za każdy wyraz. Szerokość szpalt 70 mm: w niedzielę i święta 25% drożej. Układ tabelaryczny 25% drożej. Numery dowodowe płatne. Za terminowy druk oraz przestrzeganie miejsca Administracja nie odpowiada.

SERYJNE DROBNE OGŁOSZENIA.

Po 10 wyrazów w każdym kosztują:
30 drobnych ogł. 20 zł.
20 drobnych ogł. 15.00 zł.
10 drobnych ogł. 7.00 zł.
5 drobnych ogł. 4.00 zł.

Za każdy wyraz dodatkowy dopłaca się po 5 gr.

Redakcja „Kurjera Zachodniego”: BEDZIN, Melchowskiego 7, tel. 213.91. — DĄBROWA, Krótka 13. — GRODZIEC, Kiosk p. Łacińskiego — KIELCE, Sienkiewicza 43 LAZY, Władysław Jaworski. — OLKUSZ, Rynek, kiosk p. Koraszewskiego. — SĄDKI, Kioski w Bagnskiej. — ZAKOŚCIE, kiosk p. Krup. — ŻARKI, Fr. Cacoń. — MYSZKÓW, rynek, Jaworski. — CZELADZ, Wiercorkowa, Staszica 27, K. ZIMIERZ — PORĄBKA, ul. Wiejska 15, Leon Mączka.